

Godbiter

Kort og godt om IT-produkter og -teknologier vi finner spesielt interessante – smått og stort, gratis eller kommersielt. Nykommere på markedet og produkter vi har testet eller evaluert blir prioritert i den forbindelse, ved siden av produkter relatert til artikler i denne eller tidligere utgaver.

VMWARE 3.0: Windows + Linux – eller omvendt

VMWare har kommet og gått i nyhetsbildet siden 1998 – og vært omtalt her i Mellvik-Rapporten ved flere anledninger (se nr. 62 og 68). En 'myk' PC-simulator som kjører under en håndfull ulike operativsystemer, og som kan være vert for minst like mange operativsystemer på egen hånd. Vi kan kjøre en vilkårlig utgave av Windows eller DOS under Linux eller Unix – og motsatt. Forutsetninger er at vi kjører en PC med Intel-arkitektur og at maskinen har nok ressurser til å gi rimelig respons.

Vi kan ramse opp bortimot et dusin ulike emulator-varianter som har prøvd seg uten suksess siden slutten av 80-tallet, med utallige fellestrekk og med samme mål: Å skape kompatibilitet der hvor ingen finnes. VMWare er den eneste i sitt slag som lever i dag – og rett skal være rett: Både selskapet og produktet er relativt ferske med sine 4 år. Dermed er det for tidlig å utrope selskapet til den eneste overlevende.

Hovednøkkelen til suksess for VMWare har uten tvil vært emuleringsnivået: Mens de fleste konkurrenter i årenes løp har valgt å emulere omgivelsene for målsystemet – Windows, DOS eller annet, har VMWare tatt den lange veien – å emulere hele PCen: VMWare er ingen emulator i tradisjonell forstand, men en virtuell PC – med egen BIOS, egne drivere og eget (logisk) periferiutstyr. På den måten fjernes bindingen til ett eller noen få spesifikke målsystemer, og VMWare kan i prinsippet kjøre alle tenkelige operativsystemer laget for PC-plattformen.

En ulempe knyttet til de fleste former for emulering, er ytelse: Å simulere et miljø innenfor rammene av et annet må nødvendigvis koste. Dessuten blir ytelsen i klientsystemet helt avhengig av hvordan vertssystemet fungerer og disponerer sine ressurser. VMWare unnslipper ikke denne virkeligheten, men får god hjelp av det faktum at arkitekturen som emuleres og vertssystemets arkitektur er den samme. Den viktigste hjelpen i ytelsesmessig forstand har imidlertid produktet og selskapet fått av teknologi-utviklingen, som år om annet har gitt oss hundretalls nye megahertz og megabytes å rutte med.

Vår lille test av VMWare 3.0 har foregått på en 1,4 GHz Athlon/512MB maskin med RedHat Linux 7.2 som vertssystem. Vi har vært igjennom installasjon av DOS, W95, W98 og W2k Pro uten andre problemer enn de som er forårsaket av vertssystemet. Alvorlig nok, og spesielt kritisk er naturligvis koblingen mellom klientsystemet og periferiutstyr som CDROM og floppy disk. I motsetning til tidligere utgaver, er nettverkstilkoblingen nå problemfri. Videre observerer vi at lyd og multimedia-anvendelser fungerer akseptabelt – så lenge vertssystemet har tilstrekkelig kapasitet.

VMWare 3.0 koster USD 200 til 300 per bruker avhengig av lisensantall og plattform. Prisen er for høy til å kvalifisere til sporadisk bruk, men lett å velge der

alternativet er en separat maskin. Stabiliteten er god, effektiviteten tilfredsstillende og dokumentasjonen har fått en vesentlig ansiktsløftning. 30 dagers gratis prøvelisenser kombinert med nedlasting via Internettet, gir god anledning til å verifisere om produktet holder hva det lover i spesifikke situasjoner. At det tar noen timer å komme i gang er uunngåelig, uansett produktets pris. [www.vmware.com]

Håp for Netscape

Nettleserkrigen er over, vunnet av Microsoft og Internet Explorer. Situasjonen er et faktum, og diskusjoner om metoder og hederlighet får hvile. Microsoft utnytter naturlig nok situasjonen til siste trevl, og vi opplever stadig oftere nettsted som er utilgjengelige uten Internet Explorer (IE). Det får så være, vi antar det ligger bevisste valg bak, fra eierne av de respektive nettstedenes side.

Å vinne krigen er imidlertid ikke det samme som å vinne freden. Om IE er dominerende, er den langt fra enerådende, men én av over et dusin ulike alternativer på markedet. Interessant nok er norske Opera blant de mest fremtredende – og beste – i så henseende. Den gamle storhet og markedsleder Netscape, lever også – om ikke i beste velgående, så i alle fall oppegående tilstand. Forsøket på COMEBACK med Netscape 6.0 var riktignok mislykket. Et halvt års opprydding senere, var produktet blitt til 6.1 – og akseptabelt, men fortsatt altfor ressurskrevende og ustabil.

Nå er 6.2 tilgjengelig, og vi gleder oss over å kunne si at fremskrittet er markant: Effektivitet, kompatibilitet, stabilitet er vesentlig bedre enn forgjengeren, betydelig bedre enn Internet Explorer og Outlook Express. Hastigheten kan ikke konkurrere med Opera, men kompatibilitet og generell anvendelighet gjør Communicator 6.2 til et lett valg for oss som har valgt bort Internet Explorer og Outlook av blant annet sikkerhetsmessige årsaker. Ikke minst er epost-klienten i 6.2 et vesentlig fremskritt som vi verdsetter høyt. Prisen er som før, null kroner pluss tiden det tar å laste ned og installere.

Bedre sent enn aldri, heter det, og vi ønsker Netscape Communicator tilbake i klubben for de levende – og de som har livets rett.

RedHat Linux 7.2

De kommer tikkende inn – med en hastighet som får det meste vi kjenner til av programvare til å blekne: Nye utgaver av Linux fra den ene og den andre leverandøren. For de fleste av oss representerer de i høyden en skuldertrekning, men for en voksende del av IT-verden er disse nykommerne viktige: Ny funksjonalitet, forbedringer, løste problemer og/eller rett og slett spennende nyheter. Linux er blitt BUSINESS, og både leverandørene og produktene bærer preg av nettopp det. Samtidig er hele Open Source konseptet på vei inn i en ny fase, der idealismen har veket plass for en betydelig porsjon pragmatisme [dette kommer vi tilbake til i neste utgave, se baksiden].

I likhet med Microsoft og andre leverandører i programvaremarkedet, er det viktig også for Linux-leiren å få nye varianter ut på markedet regelmessig. Det betyr oppmerksomhet og salg – og forhåpentlig flere brukere/kunder.

Hva er så trekkplasteret i RedHat 7.2? Utover de selvsagte forbedringene og oppdateringene, med ny kjerne, feilrettelser og så videre, forteller reklamen om nye konfigurasjonsverktøy, nytt filsystem, ny kombinert filbehandler/nettleser og betydelige forbedringer og forenklinger i vindussystem og brukergrensesnitt. Våre tester bekrefter de fleste påstandene: Det nye filsystemet er merkbart raske og dessuten mer pålitelig i tilfelle strømbrudd eller andre feil. Brukermiljøet er blitt bedre, og installasjon – spesielt på bærbare maskiner – er blitt enklere. Like fullt er det nettopp i forbindelse med bærbare maskiner at RedHat Linux fortsatt fungerer dårligst og skaper mest frustrasjon.

På én av våre maskiner krasjer det nye konfigurasjonsverktøyet før det kommer skikkelig i gang, og gjør det vanskelig å både sette opp og drifte systemet. Dette vitner om utilstrekkelig testing og høy hastighet – ikke uvanlig i bransjen, men en situasjon Linux-distributørene liker å fortelle at de ikke er berørt av.

For å gjøre en lang historie kort: RedHat Linux 7.2 forårsaker ingen hevede øyenbryn: Forbedringer – javisst, det skulle bare mangle. Gode grunner til å oppgradere for miljøer som har spesifikke behov eller problemer, men ingen revolusjonerende fremskritt på noen fronter såvidt vi kan se. Hovedinndendingene er de samme som før, og Linux vil neppe finne veien til nye miljøer eller omgivelser på grunn av nettopp denne utgaven. Vi savner fortsatt større grad av automatikk i forbindelse med installasjoner og detektering av nytt periferiutstyr og nye 'duppedingser'. Videre er det rimelig å forvente enklere valg og klarere råd med hensyn til hva som er optimalt eller akseptabelt i et alminnelig tilfelle. Valgene og dialogene som presenteres, er laget for eksperter og hinsides hva en alminnelig bruker kan forstå eller mene noe om.

Kort og godt – veien til den generelle DESKTOP er fortsatt like lang for Linux, mens den på tjenersiden skrumper inn et lite hakk for hver nye utgave som kommer. Vi ønsker med andre ord nye slipp fra RedHat og andre velkommen, men er stadig like forundret over at konfigurasjoner og automatiske tilpasninger skal være så komplisert. Riktignok har Microsoft store ressurser, men ekspertisen bak Linux i hele sin bredde, står ikke tilbake for noen. Her må det være andre prioriteringer som ligger til grunn, og vi er overbevist om at RedHat og andre har velfunderte grunner når de gjør sine valg.

**Alternativ epost:
CommuniGate Pro**

“Er det mulig å erstatte Exchange? Med hva?” Spørsmålet dukker opp oftere enn noen gang tidligere, og hører hjemme blant de vi får oftest i disse dager. Årsaken har delvis med sikkerhet å gjøre, og delvis med ytelse: Microsoft Exchange har scoret stort på å kombinere en samling dagligdagse og viktige funksjoner under samme paraply og gjort dem lett tilgjengelige via samme grensesnitt som epost. Resultatet er interessant: For det første opplever vi at selv teknisk kompetent personell omtaler og oppfatter funksjonene som tett koblet til epost. Dessuten – og vel så viktig – er selve løsningen blitt ustabil, ressurskrevende og et sikkerhetsmessig mareritt.

Derfor opplever alternative løsninger voksende interesse. Integrasjonstrenden Microsoft har stått i bresjen for, har demonstrert sine svakheter, der manglende

skalerbarhet og sikkerhet er viktigst. Dessuten viser det seg at tett integrasjon av tjenester ikke forutsetter at programmene som leverer tjenestene er like tett integrerte. Faktum er at de fleste tjenestene som leveres av Exchange har vært tilgjengelige i et tosifret antall år via selvstendige mekanismer.

Spranget fra Exchange til en alternativ løsning er med andre ord ikke uoverkommelig. Erfaring viser at klientsiden er betydelig mer komplisert å gripe fatt i: Outlook og Outlook Express, som implementerer brukergrensesnittet mot tjenestene, er naturlig nok skreddersydd for Exchange, og tilsvarende vanskelig å få til å fungere sammen med andre produkter.

Ingen ting er imidlertid umulig. Dessuten viser det seg i mange tilfeller at kun en beskjeden del av tjenestene som leveres av Exchange og benyttes av Outlook, er i bruk. Faktum er at over halvparten av et tyvetalls selskaper vi har vært i kontakt med i den anledning, melder at de utelukkende bruker Exchange som post-tjener. Videre viser det seg at produktvalget har vært implisitt i stedet for eksplisitt: Leverandøren har valgt epost-tjener på kundens vegne uten å stille spørsmålet.

Hva er så alternativene? Det finnes mer enn et dusin av dem – fra IBM/Lotus, iPlanet/Netscape/Sun, Sendmail, Eudora, Stalker Software og en rekke andre. I Unix/Linux-verden er Sendmail og Postfix fullstendig dominante – og Sendmail, som finnes i frie og kommersielle varianter for de aller fleste plattformer, er fortsatt den mest utbredte epost-plattformen i verden. Sammen med Stalkers CommuniGate Pro dekker den også flest plattformer.

CommuniGate Pro [www.stalker.com] har dukket opp på radarskjermen først det siste året, men har lang fartstid og millioner av brukere bak seg. Nettopp skalerbarheten er blant produktets viktigste salgsargumenter. Mens hovedkonkurrenten MS Exchange i høyden kan strekkes til 10.000 konti, og kanskje et tusentalls brukere per maskin, rapporterer en Internett-leverandør i Tyskland [Universal Communication Platform AG] om 1,5 millioner brukerkonti på én og samme maskin med CommuniGate Pro. Tjenesten – www.uboot.com – er en meldingsportal som i tillegg til å levere IMAP-baserte epost-konti, også håndterer meldingsformidling mellom epost, WAP og SMS. Veksten har i lengre tid strukket seg opp mot 10.000 nykommere per dag og samtidige brukere ligger i 100.000-området. Maskinvaren er Digital/Compaq Alpha med Tru64 operativsystem – en kjent kapasitet i slike miljøer, om enn aldri så døende i teknologisk forstand.

Ved siden av Exchange er Sendmail [www.sendmail.com] Stalkers hovedkonkurrent – i plattformbredde, funksjonalitet og skalerbarhet. Denne konkurransen ønsker vi velkommen: Sendmail lever godt på sin uendelige fleksibilitet, mens CommuniGate Pro scorer høyt på enkelhet og effektivitet. Konkurransen er sunt – og ikke minst er det viktig å vite at alternativene finnes. ■